

EDITORIAL

Balance de un 2007 marcado por las obras del AVE

El lunes por la noche diremos adiós a un 2007 que para el Baix Llobregat y L'Hospitalet ha estado marcado, sobre todo, por el caos ferroviario. Pero también por las elecciones municipales, que renovaron los ayuntamientos y un buen número de alcaldías.

Las obras del AVE han puesto los focos informativos sobre la comarca desde principios de año y hasta el final. Primero fueron las grietas que aparecieron en numerosas viviendas situadas junto a las obras del tren de alta velocidad en El Prat. Durante todo el año fue noticia el mal servicio de Cercanías de Renfe, derivado en buena parte de la complejidad de las obras del AVE que se ejecutaban entre El Prat y L'Hospitalet. Y la guinda la pusieron los socavones en Bellvitge y el error de la empresa constructora al dañar el túnel de Ferrocarrils con el que cruza el del AVE, lo que afectó a la línea C-2 sur de Cercanías, que estuvo seis semanas cortada —lo que obligó a montar un dispositivo de autobuses sin precedentes—, y a tres estaciones de L'Hospitalet de Ferrocarrils, aún hoy fuera de servicio.

Pérdidas de tiempo por parte de los usuarios y molestias a los vecinos más próximos son el peaje que la comarca está pagando por el paso del AVE. Que no sólo trajo noticias negativas, ya que también ha supuesto el histórico soterramiento de las vías en El Prat y una inyección de millones para recuperar los márgenes del río Llobregat. En el terreno de las infraestructuras también cabe destacar el sote-

rramiento de Ferrocarrils en Pallejà y la reanudación de las obras de la variante de la carretera N-340 en Vallirana.

También ha sido el año de la llegada de los Mossos d'Esquadra al conjunto de la comarca, tras el inicio en el 2006 de tres municipios. Desde el 1 de noviembre, toda la comarca está bajo la protección de la policía autonómica, con cerca de 900 agentes.

La crónica de sucesos estuvo marcada por la explosión de gas de Cornellà que costó la vida a una niña.

Además de comisarías, también se han inaugurado importantes equipamientos, como el Citilab (dedicado a nuevas tecnologías) en Cornellà, el Centre Esplai de El Prat, los nuevos edificios judiciales de Cornellà, Sant Boi y El Prat, o la reforma del Castillo de Castelldefels.

También abrió el segundo penal de Can Brians, en Sant Esteve. L'Hospitalet inauguró la plaza Europa sobre la soterrada Gran Via.

La otra gran novedad la dieron las urnas. Las elecciones municipales de junio supusieron la renovación de una tercera parte de los alcaldes, bien porque los partidos ganadores cambiaron de candidato —el caso más relevante, el de Sant Boi—, bien porque hubo formaciones que pasaron de ser oposición a gobernar (Martorell, Esparreguera, Corbera, Santa Coloma, Begues...).

En lo económico, hubo nuevos cierres de empresas, como SAS en Abrera y Tecnimagen en Sant Boi.

IGNASI RIERA
Periodista i escriptor

Ni Huertas, ni Candel, ni Guinovart

Cada cap d'any faig balanç nostàlgic de les persones amigues que ja no hi són. I aquest 2007 ha estat sever, per a mi: ha mort Llorenç Turrado, el missioner popular de la cuina possible, l'Albert Mussons, un gracienc que ha estat peça bàsica al Col·legi de Periodistes de Catalunya, o Sebastià Sorribas, l'autor d'El zoo d'en Pitus i company, molts anys, de feina editorial. Entre molts d'altres.

Voldria, però, destacar tres persones que han estat reconegudes per les forces vives de la nostra petita pàtria, amb lligams, tots tres, amb la comarca del Baix Llobregat i per als quals goso demanar, 'in memoriam', una mena de reconeixement-agraïment baixllobregatí. I qui sap si el títol de baixllobregatins d'adopció, a

títol pòstum.

El periodista Josep M. Huertas, per exemple, va ser la primera persona que va escriure un reportatge bàsic sobre Sant Idelfons, de Cornellà, la nostra Ciutat Satèl·lit. I el va acompanyar, en aquell reportatge, Joan Manuel Serrat. Més tard, i en el marc del col·lectiu que va participar en el llibre La Barcelona de Porcioles, o en l'obra insubstituïble Obrers de Catalunya, Huertas Claveria va continuar parlant dels moviments socials a la nostra comarca (i dels atemptats especulatiu que patia).

Amb Paco Candel, a qui veiem tan sovint per Cornellà, vam recórrer la comarca de cap a cap. D'entre tots els seus llibres, em quedo, en aquest cas, amb Crònica de marginados. Candel, a més, ens va deixar

eines per entendre què som i d'on venim, comarca com som tan transformada pels processos migratoris.

A Josep Guinovart, aquests darrers anys, jo l'anava a visitar al seu estudi de Castelldefels. I si ell se sentia barceloní, que havia tornat a néixer durant la guerra a Agramunt, on hi ha L'Espai Guinovart, tenia molt clar on treballava i on vivia. I mai no va deixar de donar suport a les iniciatives, sobretot a les 'políticament incorrectes', que miràvem de posar en marxa a la nostra comarca.

Si hi fos, enviaria una carta a l'amic i mestre Jaume Codina de qui vaig aprendre a sentir-me baixllobregatí. No de naixement però sí d'adopció. I estic segur que posaria fil a l'agulla a favor dels meus/seus amics Huertas, Candel, Guinovart.

Eleonora d'Arborea

L'investigador Josep Barba ens mostra els seus estudis sobre la Reina de Sardenya del segle IV Eleonora d'Arborea, natural del Llobregat. Més informació a www.histocat.cat

LA PALA DE SANT NICOLAU

Eleonora s'allunyà del Llobregat l'hivern de 1342 i, després d'un llarg viatge a Sardenya en vaixell, arribava a Burgos amb la resta de la família del primer Comte del Goceà i la Marmilla, Marià d'Arborea. El castell tenia ja un poblet amb un centenar de cases, habitat per llauradors, ramaders i obrers procedents de tota l'illa, atrets per les favorables condicions de treball promulgades per Marià. L'agost de 1343 nasqué la germaneta d'Eleonora a qui van posar el nom de Beatrice, com la àvia materna Beatriu de Serrallonga, vescomtessa de Rocabertí que residia al castell de Peralada. Marià va celebrar de gran manera l'esdeveniment i va fer la promesa d'alçar un monument a la Mare de Déu.

Feia etapa a Oristà el famós pintor, anomenat Mestre dels Temps franciscans, Pietro Orimina, deixeble de Giotto, després d'estar a Provença, Aragó i Catalunya, difonent amb la pintura els dictàmens més autèntics de la regla de Sant Francesc. La proposta de Marià d'Arborea li va agradar, havia de pintar un retaule dedicat a la Mare de Déu per a la catedral de San Nicola a Ottana. L'església romànica de Sant Nicolau, construïda en el segle XII sobre una antiga església bizantina, domina el petit poblat d'Ottana, antiga seu episcopal, avui depenen de l'Alguer. L'església acull el cèlebre retaule Pala d'Ottana o Pala dei Santi Francesco d'Assisi e

Nicola di Bari, una pintura en fusta, on està representat un Marià molt jove. El quadre ensenya alguns episodis de la vida de Sant Francesc d'Assís i de Sant Nicolau de Bari. A la dreta de la Mare de Déu hi ha el retrat del "donnicello" (hereu del tron) arborense, que la inscripció identifica amb el futur Marià IV de Bas-Serra, pare d'Eleonora d'Arborea.

San Nicola di Bari és Sant Nicolau, el vermell Santa Claus producte dels anuncis i del color de la Coca-Cola, omnipresent en la nostra infància per Nadal. Sant Nicolau vestia de color verd abans no anunciés l'any 1931 el cèlebre refresc. La seva fama de repartidor d'obsequis es basa en la història de un empobrit home, pare de tres filles, que no podia casar-les perquè no tenia el dot necessari. Nicolau entrava per una finestra i posava una bossa d'or, dintre dels mitjons de les nenes que penjaven sobre la xemeneia. Penjat a la paret, quan Eleonora mirava sorpresa el magnífic quadre en forma de casetes amb els sostres en punta, potser no s'imaginava a San Nicola com el Pare Noel que provinent de l'Àrtic, viatja muntat en un trineu carregat de regals, tirat per cérvols voladors. No li dirien que venia del Pol Nord, li devien explicar que San Nicolau era de Bari, en el Regne de Nàpols a Itàlia.

Josep Barba Raventós
Recerca de moliners.com

Edita: Premsa i Comunicació del Baix Llobregat S.A.

Redacció, administració i publicitat: Alcalá Galiano, 43. Tel. 93 474 57 07 - Fax: 474 39 78. 08940 Cornellà.

Director Periodístic: Juan Carlos Ruiz.

Redacció: Rubén Marín, Dulce Valero, Marta Salido, Miguel Ángel Vázquez i María José Espinosa.

Fotografia: Pere Orriols, Paco Fera i Pepa Álvarez.

Directora Comercial: Maria Dolores Alonso.

Subdirector Comercial: Miquel Giner.

Publicitat: Manoli Arias.

Administració: Ana Cortés.

Composició publicitat i tractament informàtic: Juan Francisco Peral.

Impressió: Gráficas de Prensa Diaria. Dipòsit Legal: B-27.254-86

EL FAR DEL LLOBREGAT no comparteix necessàriament les opinions dels articles signats.

REPARACIÓN DE EQUIPOS DE INYECCION Y TURBO COMPRESORES PARA MOTORES DIESEL

C/. MURCIA, 31
TELEFONO 93 662 70 61
Fax 93 661 52 80
08830 SANT BOI DE LL.
turboinyeccion@surdiesel.com